

Č. 9331.

Zaměstnanci veřejní: Preklusivní lhůtu tří roků, stanovenou §em 151, odst. 6 větou 2. zák. č. 103/26, jest čítati od vzniku nároku na služební příjem, třebaž nárok vznikl před vyhlášením cit. zák.

(Nález ze dne 17. června 1931 č. 9313.)

V ě c: Josef D. v B. proti ministerstvu vnitra o diety z důvodu vedení dvojí domácnosti.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: St-l žádal podáním z 29. dubna 1929 o dodatečné poukázání diet za dobu od 24. září 1923 do 28. ledna 1924. Výnosem z 22. května 1929 zamítl zemský úřad v Bratislavě tuto žádost pro nedostatek zákonných ustanovení. Žal. úřad nař. rozhodnutím nevyhověl odvolání st-le, poněvadž st-l svůj domnělý nárok na dodatečnou výplatu diet (podle st-lova tvrzení diet substitučních) za dobu od 24. září 1923 do 28. ledna 1924 uplatňoval teprve podáním z 29. dubna 1929 de pres. 5. května 1929, tudíž po uplynutí lhůty, stanovené v § 151 odst. 6 plat. zák.

O stížnosti na toto rozhodnutí podané uvážil nss:

Mezi stranami není sporu o tom, že st-l uplatňoval svůj nárok na diety podáním z 29. dubna 1929. Stížnost také připouští, že st-l nárok na dodatečné poukázání diet měl uplatniti ve lhůtě stanovené §em 151 odst. 6 plat. zák. č. 103/26, vytýká však nař. rozhodnutí nezákonnost proto, poněvadž žal. úřad počátek této lhůty položil na den vzniku nároku, kdežto podle stanoviska stížnosti jest počátek lhůty pro nároky, jež vznikly před vyhlášením cit. zákona, položit na den vyhlášení cit. zákona. Uvažuje o stížnosti s tohoto hlediska, uznal ji nss neodůvodněnou.

Ať šlo v daném případě o diety z důvodu vedení dvojí domácnosti, či diety substituční, byl st-l podle platných předpisů povinen nárok na diety uplatniti. Z toho se podává, že nař. rozhodnutí, zamítající st-le se sporným nárokem, mohlo míti na mysli toliko poslední větu § 151 odst. 6 plat. zák. Stížnost také nař. rozhodnutí v tomto smyslu pojímá. Jest tedy spor jen o výklad poslední věty odst. 6 § 151 plat. zák.

Podle tohoto ustanovení v souvislosti s větou první cit. odst. 6 může zaměstnanec, neuplatnil-li svůj nárok na vyšší služební příjmy, ač k tomu byl podle platných předpisů povinen, do 3 roků od vzniku nároku, uplatňovati nárok na doplatky scházejících částek pouze do tří roků od splatnosti té které částky. Podle interpretačního pravidla daného v § 6 o. z. o. dlužno zjistiti především vlastní význam slov, jejich spojitost a pak zřejmý úmysl zákonodárce. Vlastní význam slov a jejich spojitost podává se z jejich jazykového obsahu. Slovům a větám, jimiž zákon mluví, jest tedy rozuměti tak, jak se jim obyčejně a obecně rozumí, leda že zákonodárce sám dal zřejmě na jevo úmysl, že se jim má rozuměti ve smyslu odchylném a zvláštním. Aby takový úmysl zákonodárce byl zřej-

mý, musí býti ne sice výslovně, avšak poznatelně zákonodárcem pro-
jeven.

Nss zkoumal podle zásad právě uvedených citované ustanovení odst. 6 § 151 plat. zák. a musil uznati stanovisko nař. rozhodnutí ve shodě se zákonem, neboť ze spojitosti slov, jichž zákonodárce v uvedeném ustanovení použil, podle obyčejného a obecného jejich významu jest patrné, že chtěl uplatnění nároku na určité služební požitky — jichž výplata nenastává z povinnosti úřední, nýbrž jest podmíněna zákrokem zaměstnance — vázati na 3letou lhůtu, jejíž počátek položil na vznik takového nároku. Ze shora uvedeného znění cit. ustanovení jest tedy patrné, že zákonodárce zcela kategoricky vyslovil požadavek, aby nárok zaměstnance na nedoplatky služebních požitků byl uplatněn do 3 let od jeho vzniku a že ani výslovně, ani jinak poznatelně nestanovil pro nároky, které povstaly před vyhlášením platového zákona, počátek tříleté preklusivní lhůty na den jeho vyhlášení. Že 3letou lhůtu pro uplatnění nároku vzniklého před vyhlášením plat. zákona nelze počítati až ode dne jeho vyhlášení, vysvítá jasně z předpisu § 215 odst. 1 plat. zák., podle něhož účinnost zákona toho nenastala dnem vyhlášení, nýbrž byla výslovně stanovena na den 1. ledna 1926.

Poněvadž v daném případě, jak sám st-1 doznává, nárok na diety vznikl nejpozději dnem 28. ledna 1924 a nárok byl uplatněn podáním z 29. dubna 1929, došlým k úřadu 5. května 1929, uplynula podle toho, co shora uvedeno, dávno 3letá lhůta stanovená odst. 6 § 151 plat. zák. Jest tedy nař. rozhodnutí ve shodě se zákonem, stížnost proto neodůvodněná a bylo ji zamítnouti.

Č. 9332.

Stavební právo (Praha). I. Námitka, že potvrzení přehledného regulačního a zastavovacího plánu podle zák. č. 88/20 se stalo předčasně, lze vznésti teprve proti aktu potvrzovacímu, nikoliv již v řízení určeném ke stanovení obsahu plánu. — II. Odložení účinnosti oddílu III. cit. zák. nemá toho významu, že by přehledný plán neměl býti potvrzen. — III. Přehledný plán podle zák. č. 88/20 má povahu plánu regulačního a je vybaven derogační mocí proti regulačním plánům starším. — IV. Přehledný plán není omezen jen na regulace již prováděné nebo pro nejbližší dobu zamýšlené. — V. Do přehledného plánu lze zahrnouti též projekty železniční. — VI. O povinnosti min. prací, odpověděti s náležitým odůvodněním na námitky stran vznesené proti přehlednému plánu.

(Nález ze dne 17. června 1931 č. 9621).

Prejudikatura: Boh. A 6563/27, 8507/30.

Věc: JUDr. Karel K. v B. a spol. proti ministerstvu veřejných prací o přehledný regulační a zastavovací plán.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.